

[Erhard Jakobsen]

jer noget, og I kan lære hinanden så meget; men der er visse ting, som I altså bliver nødt til at lære i skolen, og så kan det ikke nytte noget, om I er motiverede eller I ikke er motiverede, for livet spørger ikke senere, om man er motiveret for at gennemgå en masse ubehagelige ting.

Det er hele denne grundopfattelse, vi ønsker ændret. Vi ønsker pædagoger, der tager dette som udgangspunkt for at lave noget nyt på dette område, og det er kun beklageligt, at der er gået så lang tid, og at der er spildt så meget. Der er et meget stærkt behov for det.

For centrum-demokraterne har dette også noget at gøre med landspolitikken. Vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at man rundt omkring i erhvervslivet i stigende grad konstaterer de skadelige virkninger af den nye påvirkning, den nye holdning, de manglende kundskaber og den manglende viden. Det er i høj grad noget, der er med til at gøre problemet større, ikke mindst for de mindre virksomheder, hvor det betyder noget, at hver enkelt medarbejder har fuld kapacitet til at medvirke i virksomheden.

Ole Vig Jensen (RV):

Det er blevet en årligt tilbagevendende begivenhed, at centrum-demokraterne giver anledning til en debat om folkeskolen her, og det skal jeg da i øvrigt takke for. Sagen er jo væsentlig, og alene af den grund er det udmærket, at vi får muligheder for at udveksle meninger.

Jeg vil sige til hr. Erhard Jakobsen, at jeg synes, det er en god udvikling, at centrum-demokraterne ikke stiller forslag om ændring af folkeskoleloven på samme måde hvert år, men erkender, at der omkring selve lovgivningen skal være en vis kontinuitet og ro, selv om der kan være udmærket anledning til at diskutere skolens indhold og form i øvrigt. Dermed være ikke sagt, at jeg er enig med hr. Erhard Jakobsen. Jeg synes nok, at den bekymring, der blev givet udtryk for, er rigeligt ensidig, men jeg kan godt genkende nogle af de problemer, der er beskrevet.

Centrum-demokraterne har ved den måde, de stiller forespørgslen på, indsnævret debatmuligheden umiddelbart. På den anden side har vi vel lov til at sige, nogenlunde hvad vi vil. Forespørgslen tager udgangspunkt i det,

som man kalder skoletræthed og disciplinkrise, og jeg tror, det er rigtigt, som hr. Erhard Jakobsen siger – nu er det det, jeg tydeligst erindrer, så ordføreren for forslagsstillerne må undskylde, at jeg tager den sidste ærede taler som udgangspunkt – at vi kender skoletræthedsproblemet og har gjort det altid. Deri er der ikke noget nyt, og det vil vi formentlig vedblivende skulle leve med, fordi skolen er under stadig forandring. Jeg tror til gengæld, vi må indrømme, at der i dagens folkeskole er en stigende tendens til skoletræthed og deraf følgende problemer, hvoraf disciplinproblemerne netop er nogle. De skyldes ikke alene skolens indre liv og virksomhed. De hænger sammen, tror jeg, med det øvrige samfund, det omgivende samfund, hjemmet, familien osv., derfor er de ikke så lette at løse, og endnu sværere er de at beskrive entydigt.

Jeg har også hæftet mig ved det debatoplæg, som grundskolerådet har udgivet, og det bekræfter i hvert fald, at problemet eksisterer i skolen. Når det er sagt meget rigtigt her, at der ikke er tale om noget videnskabeligt arbejde – og det er rigtigt – skal jeg føje til, at til gengæld synes jeg, at man i denne rapport både får analyseret problemerne ganske godt på det grundlag, man har haft, og i virkeligheden også får stillet en række mulige løsningsforslag op, ikke løsningsforslag, vi skal vedtage her og føre ud i livet, men et meget godt idékatalog, synes jeg, for de lokale skolemyndigheder, for de enkelte skoler, for lærere og andre, som interesserer sig for denne sag, naturligvis også elever og forældre.

Sandheden er vel, at når det gælder om at imødegå nogle af de problemer, der knytter sig til skolen: skoletræthed og disciplinproblemer, så udfoldes der allerede betydelige bestræbelser på det lokale felt for at tilpasse skolens daglige liv til det, som kan skabe tilfredshed og udvikling på de enkelte områder.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind på en række af de enkeltheder i den pågældende rapport, der måske kunne være grund til at kommentere, men jeg vil hæfte mig ved én ting: jeg vil advare imod tilbøjeligheden til, når man i dagens skole møder problemer af forskellig art, at løse dem alternativt, hvilket betyder, at vi får stadig flere funktioner liggende uden for den egentlige undervisning.